

Миа Арсенијевић

In Between

Easy Life, 2025, акрил на платну, 140 x 110 cm

Silver, 2022, комбинирана техника (вез, оловка, акварел), 50 x 50 cm

Галерија савремене ликовне уметности Ниш

21. август - 11. септембар 2025
Павиљон у Тврђави

Прича о млађем брату, 2023, акрил на платну, 140 x 110 cm

Колико често у оквиру савремених уметничких изложби, посебно оних у институцијама, наилазимо на тему детињства — а да оно није површно романтизовано, комерцијализовано или представљено кроз призму аматерских породичних наратива? Ретко. Реткост неке теме у уметности не указује нужно на њену неважност, већ често одражава друштвене механизме потискивања и селективне видљивости. Репрезентација детињства, родитељства и породичних односа у уметности није само естетско, већ и суштински друштвено и политичко питање.

Уметнички пројекат *In Between* Мие Арсенијевић обухвата две формално различите, али концептуално повезане серије радова: радове у техници веза из циклуса *Renaissance through Reminiscence*, започете 2018. године, и акрилне слике великог формата из циклуса *New Reality*, које уметница развија од 2022. године. Назив пројекта првобитно је коришћен за једну слику у којој је приказ породице постављен на визуелну границу простора — дословно „ни на небу ни на земљи“. Ова визуелна поставка постаје симболички оквир читаве изложбе, наговештавајући тематски фокус на амбивалентна стања: између стабилног и нестабилног, прошлог и надолазећег, приватног и друштвеног. Уместо наративне линеарности, изложба се гради као мапирање унутрашњих и спољашњих токова који се одвијају у том неухватљивом „између“ простору — месту где се детињство, родитељство и уметнички рад преплићу и обликују кроз свакодневицу.

У радовима из циклуса *New Reality*, деца ухваћена у покрету делују ослобођено и заокупљено сопственом садашњошћу. Играју се, трагају, скачу, копају, одлазе. Но, њихов свет је без јасне позадине и контекста, као да је измештен из реалности. Посматрач врло брзо почиње да наслућује неизвесност тих сцена. Та питања постају израженија када се сагледају из позиције уметнице-мајке — жене која балансира између потребе за уметничким стварањем и свакодневних изазова родитељства.

У контрасту с монументалним акриlima, циклус *Renaissance through Reminiscence* ослања се на симболику традиционалног женског рада — првенствено веза, као културно препознатог облика женске креативности повезаног с приватном и породичном сфером. Везење, често присутно на постељинама, столњацима и текстилним предметима намењеним миразу, уметница преноси у савремени контекст, користећи га као медиј за изражавање личних сећања и унутрашњих процеса. Иако формално ослободен на конвенционалне форме, радови одишу личним тоном: теме нису унапред задате, већ извиру из личних искустава и рефлексивности. Кроз ову тактилну и „тиху“ форму, уметница позива посматрача да пронађе сопствене улазе у рад — кроз препознавање, присност и могућа суочавања са властитом прошлошћу.

Избор медија у оба циклуса носи вишеслојну поруку. Вез, традиционално везиван за женску приватну сферу и дуго сматран рукотворином, а не уметношћу, у овим радовима добија ново значење: постаје простор за лично промишљање и изражавање искустава која су често била потиснута или невидљива. Насупрот томе, акрилне слике великог формата припадају препознатљивој уметничкој парадигми — оне су интегрисане у институције, изложбене просторе и визуелни језик уметничког система. Тензија између ова два израза — једног маргинализованог, другог легитимизованог — додатно осветљава тематске слојеве саме изложбе.

У позадини свега налази се и питање позиције уметнице-мајке у савременом уметничком систему, који подразумева сталну продукцију, доступност и мобилност —

захтеве који су често тешко ускладиви са родитељским обавезама. Изложба *In Between* може се посматрати и као рефлексија тог свакодневног балансирања: између стварања и бриге, професионалног и личног времена. У том смислу, радови Мие Арсенијевић не тематизују само детињство, већ отварају и питање одрживости уметничке праксе унутар услова које обликују искуства родитељства.

Појам игре, који доминира у оба циклуса, није само садржински мотив већ и метод. Деца у Мииним радовима не играју се само да би се разонодила, већ да би кроз игру успоставила сопствени однос према свету и стварности. Игра се овде појављује као стратегија разумевања света, али и као оквир за пропитивање граница, ауторитета и очекивања. Она није супротстављена стварности, већ је њен активни део.

Изложбени простор конципиран је тако да подстиче контемплацију и омогућава слободно кретање међу радовима. Радови у техници веза и акрили нису строго раздвојени, већ позиционирани тако да остварују међусобну визуелну и тематску повезаност. Уместо хијерархије између медија, поставка сугерише равнотежу: дијалог између великих формата у техници акрила и суптилнијих, тактилних везова гради се просторно и значењски. Таква организација простора не функционише као неутрална позадина, него као активни елемент изложбе — својеврсна мапа унутрашњих и међуљудских процеса.

Оба циклуса представљају повезане сегменте јединственог уметничког наратива, чији се слојеви међусобно надовезују и прожимају. Док један поставља питања у садашњем тренутку, други открива обрасце и осећања која претходе тим питањима. На тај начин, радови не сугеришу линеарност, већ слојевито кружење значења, у коме се идентитет, односи и поглед на свет непрестано граде и преиспитују. Ова динамичка структура позиционира *In Between* изван оквира традиционалне изложбе, усмеравајући је ка формату просторно-временске инсталације чије се значење гради кроз процесуално искуство — временско трајање, физичко кретање и мисаону ангажованост посматрача.

Заједнички, и једана и друга серија отварају простор “између” — између уметности и свакодневице, слике и сећања, игре и несигурности. Тај простор није статичан, већ динамичан и отворен. Он позива посматрача не да конзумира значење, већ да га заједно с уметницом обликује. У том контексту, уметница не нуди готове одговоре. Изложба не поставља дидактичке закључке, већ питања: Какав је свет који обликујемо за децу? Каква будућност нас чека? И да ли је игра, као оквир имажинације, још увек доступна? Управо у том „in between“ — између прошлог и будућег, личног и колективног — уметност не остаје пасиван сведок стварности, већ постаје активни чинилац њеног преобликовања.

Амалија Стојсављевић, историчарка уметности

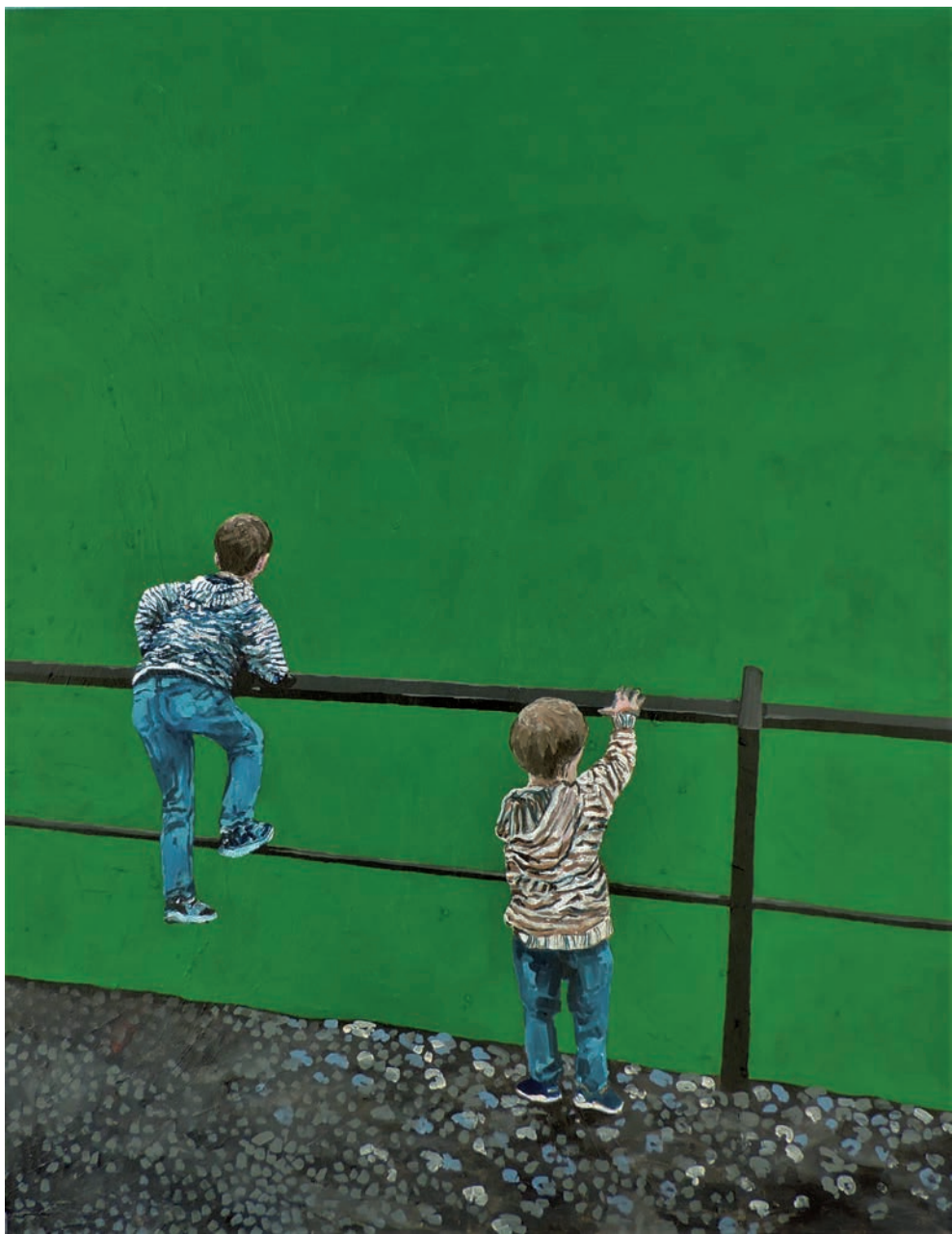
Танка црвена линија, 2025, акрил на платну, 140 x 110 cm

Skyfall, 2025, комбинована техника (вез, оловка, акварел), 50 x 50 cm
 Сређа, 2025, комбинована техника (вез, акварел), 50 x 50 cm

Велика очекивања, 2022, акрил на платну, 140 x 110 cm

Почетак, 2022, акрил на платну, 140 x 110 cm

Поглед, 2022, акрил на платну, 140 x 110 cm

Бели свет, 2025, комбиниована техника (вез, акварел), 50 x 50 cm
 In Between, 2025, акрил на платну, 100 x 100 cm

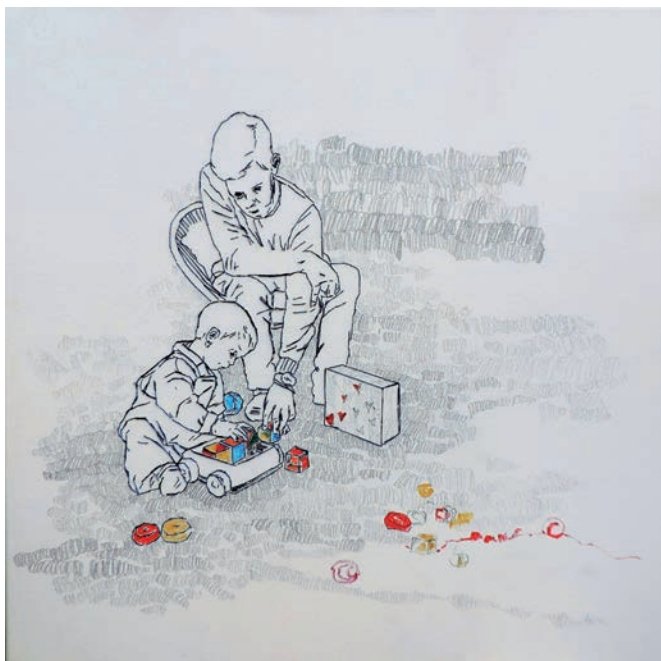
Pink Street, 2025, акрил на платну, 100 x 100 cm

Стварање светова, 2022, акрил на платну, 140 x 110 cm

Циљ, 2022, акрил на платну, 140 x 110 cm

Sliver, 2022, комбинована техника (вез, оловка, акварел), 50 x 50 cm

Суперхероји, 2023, комбинована техника (вез, оловка, акварел), 50 x 50 cm

Др Миа Арсенијевић (Луковац) рођена је 1985. године у Крагујевцу.

Основне и мастер студије сликарства завршила на Академији уметности у Новом Саду у класи професора Јована Ракићића. Докторирала 2015. године на Универзитету уметности у Београду, одсек Теорија уметности и медија. Члан УЛУС-а од 2008. године.

Запослена у звању ванредног професора на Факултету педагошких наука Универзитета у Крагујевцу на предметима из области ликовне уметности са методиком. Ангажована и на Факултету уметности у Нишу за извођење наставе на предмету Методика ликовног образовања.

Активно се бави уметничким, научним и педагошким радом. Самостално излагала 23 пута, а колективно преко 50 пута. Добитник је 3 награде за свој уметнички рад. Аутор је преко 20 научних радова из области теорије, историје уметности и ликовне педагогије објављених у научним часописима и зборницима, уџбеника „Кратак преглед историје уметности“ намењеног студентима педагошких факултета, као и више публикација о уметности намењених деци. Реализовала је на десетине радионица за децу које осим развијања ликовног језика имају за циљ приближавање (савремене) уметности деци.

Самосталне изложбе

- 2024. Крагујевац, Галерија Мостови Балкана, *New Reality*
- 2022. Крагујевац, Универзитетска галерија, Рефлексије - Слободан Штетић, Миа Арсенијевић, Милош Ђорђевић, *Рефлексије 3*
- 2022. Јагодина, Галерија Гинко, *Renaissance thought Reminiscence*
- 2020. Сопот, Галерија Центра за културу, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Београд, Галерија Центра за културу и образовање Раковица, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Врбас, Галерија Културног центра Врбаса, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Смедеревска Паланка, Меморијална галерија Душан Старчевић, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Кучево, Галерија Центра за културу, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Беране, Галерија - Кућа Војводе Гавра Вуковића, ЦК Беране, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Крагујевац, Мали ликовни салон Народног музеја (са Бојаном Рашић), *Мале приче*
- 2019. Котор, Градска галерија, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2019. Зрењанин, Галерија Културног центра, *Renaissance Through Reminiscence*
- 2018. Трстеник, Ликовна галерија Народног универзитета, *Приватно и јавно*
- 2012. Ниш, Нишки културни центар, *Огледања*
- 2012. Крагујевац, Модерна галерија Народног музеја, *Огледања*
- 2010. Нови Сад, Галерија Мултимедијалног центра АУНС, *Motus animi*
- 2009. Крагујевац, Галерија Мостови Балкана, *Звездана јастучница*
- 2008. Нови Сад, Галерија *Tableau*, *Звездана јастучница*
- 2008. Сопот, Галерија Дома културе, *Буђење*
- 2008. Крагујевац, Галерија Дома омладине, *Буђење*
- 2007. Београд, Галерија Дома културе *Студентски град*, *Буђење*
- 2007. Нови Сад, Академија уметности - галерија Хол, *Буђење*, *Пријатно*
- 2006. Нови Сад, Кафе галерија Фрида, *Слике—Миа Луковац, Александра Ђурић, Борис Лукић*

Награде

- 2018. Изузетна награда на IX Међународној изложби минијатуре МајданАрт
- 2007. Годишња награда за сликарство Академије уметности у Новом Саду
- 2006. Годишња награда УЛУК-а за сликарство

На врху света, 2023, акрил на платну, 140 x 110 cm

ГАЛЕРИЈА САВРЕМЕНЕ ЛИКОВНЕ УМЕТНОСТИ

Кеј Кола српских сестара 1/II

18 000 Ниш

+381 18 513701

www.gslunis.rs

gslunis@gmail.com

За издавача: Емилија Ћоћић Билић; уредник: Милица Тодоровић;

текст: Амалија Стојсављевић; фотографија: Миа Арсенијевић;

обликовање каталога: Марина Марић;

штампа: Графика Галеб, Ниш, 2025; тираж: 200

CIP каталошки запис можете пронаћи претрагом матичног броја публикације:

ISBN-978-86-7740-268-6

на интернет странама Народне библиотеке Србије: <http://bibliografije.nb.rs>

ГАЛЕРИЈА
САВРЕМЕНЕ
ЛИКОВНЕ
УМЕТНОСТИ
НИШ